

„Přez swoju wěru mamy wšu přičinu so nadźijeć“

Serbske wosady na hnadownym městnje Róžeńće Swjate lěto zahajili

Džewjeć měšnikow začahny njedzeli, 12. januara, popoždnu do poľneho Róžeńčanskeho hnadowneho Božeho domu k nyšporu. Z nim zahaji so Swjate lěto za serbske wosady. Ministrantka a ministrant njeseštaj před duchownymi kopiju swjateho křiža z cyrkwyje San Damiano w Assisiju.

Bytostne poselstwo

Kaž dekan Wito Sćapan spocātnje rozłóži, bamž kóžde 25 lět Swjate lěto wuwóljuje a zo je so te ze židowskeho lěta spušćenja chłostanow wuwilo. Dale wón rjekny, zo swjaty wótc do srjedzišća tohole jubilejnego lěta wupranjenje „nadźija pak njewohańbja“ z lista swjateho japoštoľa Pawoľa staja (Rom 5,5). „Bamž Franciskus wodźi z tym w času mnohotnych krizow wid na bytostne poselstwo: Přez swoju wěru mamy wšu přičinu so nadźijeć. Wón nas přeprašuje za njeposrednym, snano samo za čmy našich dnjow pohladać“, dekan wuzběhny. Wón doda, zo ma Swjate lěto wěriwych na puć k wosobinskemu zetkanju z Jezusom Chrystusom wjeseć, wo kotrymž Swjate pismo praji, zo je wón „durje“ k zbóžnosći (Jan 10,7,9) a „naša nadźija“ (přir. 1 Tim 1,1).

Na swjaty křiž pokazujo dekan Sćapan praji: „Jako znamjo je nas bamž Franciskus prosyl křiž do srjedzišća stajić. W Drježdžansko-Mišnjanskim biskopstwje smy za to křižnu ikonu ze San Damiano wuzwolili, před kotrejž je so hižo swjaty Franc w 12. lětstotku modlił. Hač do džensnišeho so předewšěm młodostni w ekumeniskej zwjanzanosći w Taizēju před tutym křižom zhromadźuja, zo bychy so modlili. Jedna z kopijow buduće w přichodnych měsacach tež po našich wosadach a zarjadnišćach putnikować.“

Sćehowaše chwalospěw na Boha Wótca, Boha Syna a Boha Duchu Swjateho. Lud spēwaše k tomu wospjetujo poslednju štučku z Te Deuma (Wosadnik čisło 462), w kotrymž zwurazni, zo je jemu Bóh z nadźiju.

Zhromadnje z fararjom Micha-

łom Nawku přičini dekan Sćapan wonu kopiju swjateho křiža na stafažu před ambom. Druhi z njeju nawjedowaše po tym česćowanje swjateho křiža, kaž je wone z liturgije Wulkeho pjatka znate.

Farar Gabriš Nawka přednjese ewangelij po swjatym Janu, w kotrymž Jezus k wěrje a dowěrje namoľwja, ale tež wěčne žiwjenje slubi, wuzběhuj, zo předeńdže městno w njebjesach přihotować. We wujimku pak Jezus tež na to skedźbnja, zo je wón sam puć, prawda a žiwjenje a zo nictó k Wótcej njedóndže hač přez njeho.

Ze spisa bamža Franciskusa k zwolanju rjadneho Swjateho lěta přednjese farar Beno Jakubaš wujimk, w kotrymž wón centralny wuznam nadźije w žiwjenju kóždeho čłowjeka wuzběhuj a wšitkich k tomu přeprašuje ju zaso wožiwić.

Slub wobnowili

Kanonik Šćěpan Delan wěriwych pozbudzi swój křćenski slub wobnowić. Farar Gabriš Nawka přednjese dalši wujimk ze spisa bamža Franciskusa. W nim bamž na to pokazuje, zo měli wěriwi nadźiju z Božej hnady w znamjenjach časa znowa wotkryć. Počahuj so na Druhi Vatikanski koncil wón dopomni, zo je cyrkej w kóždym času winowata, za znamjenjem časa slědźić a je w swětle ewangelija wukładować. Při

tym měli bóle na dobro dźiwać, zo njebychu do spytowanja přišli, zło a namóc jako přemócne wobhladować. Dale swjaty wótc wuwjedže, zo znamjenja časa

Próstwy zanjese farar Měrcin Deleńk spēwajo. Při tym prošše mjez druhim wo to, zo bychy wěriwi Chrystusa sćehowali, jeho w kóždym čłowjeku zezna-

Njebjelčanski młodžinski chór

za tym žadaja, je do znamjenjow nadźije přeměnić.

Kapłan Pětr Mróz kročeše na to po cyrkwi, zo by wšitkich ze swjećenej wodu wokrjepił. W tym času spēwaše Njebjelčanski młodžinski chór hymnu swětoweho zetkanja młodžiny 2023 w Lissabonje, hižo do toho wonu 2016 w Krakowje. Nimo njeho je dujerska skupina RadworBrass nyšpor wobrubila. Kěrłuše na pišćelach přewodžeše Matej Kowar.

Farar Michał Anders wustaji po tym Najswjećiše na wołtar, z čimž so eucharistiski džěl nyšpora zahaji. Modlitwu k tomu modleše so kapłan Mróz. Na to wšitcy zhromadnje Swjatoľětnu modlitwu Bohu přednjesechu, kotraž běše na wupoloženych topjenach wozjewjena. Farar Gerat Warnar ju zahaji. Wona je na přichodnej stronje wozjewjena.

li, zaccpětych jako bratrow přiwzali, w bitych Chrystusa widzeli, wumóžacu móc jeho čerpenja nazhonjeli a so njewustawjacy na njeho nadźijeli.

Farar Jakubaš přednjese posledni z wujimkow ze spisa bamža Franciskusa, w kotrymž swjaty wótc zwuraznja, zo měli so wěriwi nadźiji zaso bóle přiwobroćić a tak žiwi być, zo wona na tych, kotřiž so za njej žedža, přeskoči.

Dekan Sćapan wudželi sakramentalne požohnowanje. Kóždy z džewjeć duchownych – to su ci, kotřiž w serbskich wosadach wšědnje službu wukonjeja – je džěl nyšpora k zahajenju Swjateho lěta přewzał. Mnozy chwalachu jeho zestawu a wotběh, ale tež dujerjow a młodžinski chór.

➔ Wjace wo Swjatym lěće na stronje za džěci (str. 25)

Džewjeć serbskich duchownych na kóncu nyšpora. Wjace fotow: www.posol.de Foće: rl